

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIAT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Skwer Kościuszki 16, tel. 17-20; KATOWICE, Al. 3 Maja 34, tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 104-99 i 105-00; LWÓW, Akademicka 11, tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 121, tel. 101-11 i 11524; POZNAŃ, Fredry 8, tel. 28-57, 28-58; TORUŃ, Pl. Bankowy 2, tel. 12-63; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 6-74, 17-85 i 18-75.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 240. Zarządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 29 kwietnia 1939 r. Nr AA. 17 c. 23. o przywróceniu debitu komunikacyjnego.

Poz. 241. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 kwietnia 1939 r. o nadaniu nazwy części folwarku Teniukowszczyzna w powiecie wołyńskim, województwie nowogródzkim.

Poz. 242. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 kwietnia 1939 r. o zmianie nazw niektórych miejscowości w województwie nowogródzkim.

WYSZEDŁ Z DRUKU NR 41 DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z DNIA 6 MAJA 1939 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

PROTOKÓŁ

Poz. 269 — dotyczący zmiany art. 4 konwencji weterynaryjnej między Polską a Belgią z dnia 18 grudnia 1930 r., podpisanej w Brukseli w dniu 13 października 1937 r.

Poz. 270 — Oświadczenie rządowe z dnia 16 kwietnia 1939 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych podpisanego w Brukseli dnia 13 października 1937 r. protokołu, dotyczącego zmiany art. 4 konwencji weterynaryjnej między Polską a Belgią z dnia 18 grudnia 1930 r.

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

Poz. 271 — z dnia 29 kwietnia 1939 r. o zmianie granic powiatów garwolińskiego i kozienickiego.

Poz. 272 — z dnia 29 kwietnia 1939 r. o utworzeniu izby skarbowej w Tarnopolu.

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 273 — Spraw Wewnętrznych z dnia 26 kwietnia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych oraz Przemysłu i Handlu o istotnych częściach broni palnej i amunicji.

Poz. 274 — Spraw Wewnętrznych z dnia 28 kwietnia 1939 r. o zniesieniu gmin wiejskich Czarnogłów i Ładziń i o zmianie granic niektórych gmin wiejskich w powiecie mińskim, województwie warszawskim.

Poz. 275 — Spraw Wewnętrznych z dnia 29 kwietnia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagranicznych, Spraw Wojskowych, Skarbu i Opieki Społecznej w sprawie wykonania ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o zasiłkach dla rodzin osób, odbywających czynną służbę wojskową.

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

Poz. 276 — z dnia 16 kwietnia 1939 r. w sprawie stosowania do Kolonii Adenu konwencji z dnia 27 lipca 1929 r. dotyczącej traktowania jeńców wojennych.

Poz. 277 — z dnia 18 kwietnia 1939 r. w sprawie stosowania do Kolonii Adenu konwencji z dnia 27 lipca 1929 r. o polepszeniu losu rannych i chorych w armiach czynnych.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

240.

ZARZĄDZENIE

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

z dnia 29 kwietnia 1939 r. Nr AA. 17 c. 23.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 8 ustępu 1 Prawa prasowego z dnia 21 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 608) ni-

niejszym przywraca debit komunikacyjny czasopismu „L'Epoque” — wydawanemu w języku francuskim w Paryżu, a pozbawionemu debitu decyzją Ministerstwa z dnia 27 października 1938 r. (M. P. Nr 251, str. 1).

Dyrektor Departamentu:
(—) Godlewski.

—oOo—

241.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 18 kwietnia 1939 r.

o nadaniu nazwy części folwarku Teniukowszczyzna w powiecie wołyńskim, województwie nowogródzkim.

Na podstawie art. 2 ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o ustalaniu nazw miejscowości i o numeracji nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 850), zarządzam co następuje:

§ 1.

Folwarkowi wyodrębnionemu z majątności Teniukowszczyzna w gminie wiejskiej Juraciszki, w powiecie wołyńskim, województwie nowogródzkim, nadaje się nazwę „Muslimowo”.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Sławoj Składkowski.

—oOo—

242.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 18 kwietnia 1939 r.

o zmianie nazw niektórych miejscowości w województwie nowogródzkim.

Na podstawie art. 2 ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o ustalaniu nazw miejscowości i o numeracji nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 850), zarządzam co następuje:

§ 1.

Zmienia się nazwy następujących miejscowości w województwie nowogródzkim:

Durniewiczze w gminie wiejskiej Horodyszczce, w powiecie baranowickim, na „Grabków”;

Wioletowo IV w gminie wiejskiej Turzec, w powiecie stołpeckim, na „Bronosowo”;

Mackiszki w gminie wiejskiej Ejszyski, w powiecie lidzkim, na „Zwierzyniec”;

Delatycze w gminie wiejskiej Lubcza, w powiecie nowogródzkim, na „Dęby Biernackie”;

Sobakińce w gminie wiejskiej Sobakińce, w powiecie szczuczynskim, na „Narbutowo”.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Sławoj Składkowski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Ministerstwa

Spraw Zagranicznych.

Memorandum Rządu Polskiego, wręczone wczoraj w niemieckim urzędzie spraw zagranicznych, brzmi jak następuje:

1. Jak wynika z tekstu deklaracji polsko-niemieckiej z 26 stycznia 1934 r., jak również z przebiegu negocjacji, które poprzedziły jej zawarcie, deklaracja ta miała na celu położyć pod-

waliny pod nowe ukształtowanie się wzajemnych stosunków, przy oparciu się na następujących dwóch zasadach:

a) wyrzeczenie się użycia przemocy między Polską a Niemcami, oraz

b) polubowne w swobodnej negocjacji załatwienie spornych kwestii, które mogłyby wyłonić się w stosunkach między obu państwami.

Rząd Polski tak stale rozumiał swe zobowiązania, wynikające z deklaracji. W tym duchu gotów był zawsze kształtować sąsiedzkie stosunki z Rzeszą Niemiecką.

2. Rząd Polski przewidywał od kilku lat, że trudności w wykonywaniu przez Ligę Narodów jej funkcji w Gdańsku stworzą sytuację niejasną, którą należy rozwikłać w interesie Polski i Niemiec. Od kilku lat Rząd Polski dawał do zrozumienia rządowi niemieckiemu, że należałoby w tej kwestii przeprowadzić szczerą rozmowę, jednakże rząd niemiecki uchylał się od tego, ograniczając się do stwierdzenia, że stosunki polsko-niemieckie nie powinny być przez sprawy gdańskie narażane na trudności. Co więcej, rząd niemiecki niejednokrotnie udzielał Rządowi Polskiemu zapewnień w sprawie Wolnego Miasta Gdańska. Wystarczy tutaj przytoczyć oświadczenie kanclerza Rzeszy z dnia 20 lutego 1938 r. Kanclerz publicznie w Reichstagu oświadczył na temat Gdańska, co następuje:

„Państwo Polskie respektuje stosunki narodowe w tym państwie, a to miasto i Niemcy respektują prawa polskie. Tak udało się wyrównać drogę do porozumienia, które wychodząc z Gdańska, dzisiaj, pomimo usiłowań niektórych mącieli pokoju, zdołało stosunek między Niemcami i Polską ostatecznie odtruci i zamienić w szczerą i przyjacielską współpracę”.

Dopiero po wydarzeniach z września 1938 r. rząd niemiecki uczynił sugestie nawiązania rozmów polsko-niemieckich na temat zmiany sytuacji w Gdańsku i na temat dróg tranzytowych między Rzeszą a Prusami Wschodnimi. W związku z tym, memorandum niemieckie z dnia 28 kwietnia 1939 r. powołuje się na sugestie, uczynione przez ministra spraw zagranicznych Rzeszy w jego rozmowie z dnia 21 marca 1939 r. z ambasadorem polskim w Berlinie. W rozmowie tej ze strony niemieckiej położono nacisk na konieczność pośpiechu w załatwieniu tych spraw, co było warunkiem utrzymania w mocy przez Rzeszę całokształtu propozycji. Rząd Polski, ożywiony pragnieniem utrzymania dobrych stosunków z Rzeszą, jakkolwiek był zdziwiony nagłą formą przedstawienia tych propozycji i okolicznościami, w jakich zostały postawione, nie uchylił się od rozmów, uważając jednak, że żądania niemieckie, w ich tak ujętej treści, nie mogłyby być przyjęte.

Celem ułatwienia poszukiwań nad znalezieniem polubownego załatwienia sprawy, Rząd Polski w dniu 26 marca r. b. sformułował na piśmie rządowi niemieckiemu swój punkt widzenia, stwierdzając, że przywiązuje pełne znaczenie do utrzymania dobrych stosunków sąsiedzkich z Rzeszą Niemiecką. Polski punkt widzenia streszczał się w następujących punktach:

a) Rząd Polski proponował wspólne zagwarantowanie przez Polskę i Niemcy odrębności Wolnego Miasta Gdańska, którego egzystencja opierałaby się na zupełnej swobodzie życia wewnętrznego miejscowej ludności oraz na zabezpieczeniu poszanowania praw i interesów Polski.

b) Rząd Polski gotów był przestudiować z rządem niemieckim wszelkie dalsze uproszczenia dla osób przejeżdżających, jak też ułatwienia natury technicznej w tranzycie kolejowym i szosowym między Rzeszą Niemiecką a Prusami Wschodnimi. Rząd Polski kierował się myślą uczynienia wszelkich możliwych ułatwień, któreby pozwoliły obywatelom Rzeszy przejeżdżać przez terytorium polskie tranzytem, możliwie bez żadnych przeszkód. Rząd Polski podkreślał, że intencją jego jest najbardziej liberalne traktowanie dezyderatów niemieckich w tym zakresie, z jedynym zastrzeżeniem, że Polska nie może zrzec się suwerenności nad pasem terytorium, przez które przechodziłyby drogi tranzytowe. Wreszcie Rząd Polski zaznaczył, że jego stanowisko w sprawie